

Joylene:
Silpominen on historiaa
perheessämme

**Korona iskee
kipeimmin lapsiin**

World Vision

2020

Slummikoulun lapsilla on asiaa

Selviytymistarina:
Lapsiavioliitosta
vaikuttajaksi

Valitsemme
vihreän
tulevaisuuden?

Ohjelmatiimi kertoo:
Näin suojelemme
lapsia

SUOJELE LASTEN TERVEYTTÄ KEHITYSMAISSA

Koronavirus iskee pahiten kaikkein haavoittuvimpiin lapsiin ja aikuisiin. Pandemian aikana ajatuksemme ovat paitsi täällä Suomessa myös apua tarvitsevien perheiden luona kehitysmaissa.

Suojele lasten terveyttä lahjoittamalla hygieniapaketti osoitteessa worldvision.fi/hygieniapaketti. Lahjoituksellasi ehkäisemme viruksen leviämistä: tiedotamme keinoista välttää tartunta, lisäämme käsiinpesupaikkoja ja jaamme saippuaa.

Yhdessä me selviämme.

SÄÄLI EI AUTA. SINÄ VOIT AUTTAA.

LAHJOITA HYGIENIAPAKETTI OSOITTEESSA

WORLDVISION.FI/HYGIENIAPAKETTI

World Vision
LASTEN SUOJELIJA

Suomen World Vision suojelee kehitysmaiden lapsia ja puolustaa heidän oikeuksiaan. Työmme lähtökohta on kristillinen lähimmäisenrakkaus. Autamme siellä missä tarve on suurin uskontoon, etniseen taustaan tai poliittiseen vakaumukseen katsomatta.

World Vision 2020

ISSN 1797-8157

VASTAAVA PÄÄTOIMITTAJA:

Tiina Antturi

TOIMITUSPÄÄLLIKKÖ: Tiina Usvajoki

KIRJOITTAJAT: Annette Gothóni, Tarja Koljonen, Jussi Laurikainen, Petra Matsi, Miikka Niskanen, Anna Pollari, Sanna-Mari Raudasojä, Tony Rinaudo, Merja Tikkanen-Vilagi, Janika Valtari

KUVAAJAT: Lambert Coleman, Kaisu Jouppi, Sara Pihlaja, Pauliina Koponen, Laura Oja, Dani Tamminen

LAYOUT: Veera Aalto, Indicio Oy

KANNESSA: Mitchell, Barack ja Abdi

KANNEN KUVA: Laura Oja

JULKAISIJA: Suomen World Vision ry
Lapinlahdenkatu 3 A 00180 Helsinki
puh. 096 818 300

worldvision.fi

World Vision -lehti lähetetään järjestön tukijoille ja toiminnasta kiinnostuneille. Lehti on maksuton ja sen voi tilata asiakaspalvelusta. Suomen World Vision käyttää lehden tilaajatietoja henkilötietolain mukaisesti.

Suomen World Visionin rahankeräyslupa

KERÄYSLUVAN NUMERO: RA/2017/776

MYÖNTÄJÄ: Poliisihallitus 15.8.2017

TOIMEENPANOAIKA JA -ALUE: 1.10.2017–

30.9.2022, koko Suomi Ahvenanmaata lukuun ottamatta.

Varat käytetään Suomen World Visionin työhön. Tähän sisältyvät kehitysyhteistyöhankkeet ja katastrofiapu kehitysmaissa, tiedotus- ja kansainvälisyshankkeet Suomessa sekä niitä tukevat toiminnot.

PAINO: Mailhouse Oy

TUETTU ULKOMINISTERIÖN
KEHITYSYHTEISTYÖVAROIN

Painettu ympäristöystävälliselle paperille

Milka ja Brenda ovat turvassa

Arvoisa lukija

Tässä lehdessä kerromme, miten suojelemme lapsia väkivallalta. Viime aikoina olemme työskennelleet entistä haastavammissa tilanteissa. Kun koronamyrsky iski, reagoimme välittömästi innovoimalla uusia tapoja auttaa. Valtavasta hätäapuoperaatiostamme kerromme sivuilla 18–21.

Pandemian surullinen seuraus on lapsiin kohdistuvan väkivallan lisääntyminen. Fyysistä, seksuaalista ja henkistä väkivaltaa kohtaavien lasten määrä voi kasvaa jopa 85 miljoonalla. Taustalla ovat muun muassa viruksen torjuntaan liittyvät rajoitukset, jotka pakottavat lapset pysymään kotona.

Erityisesti tyttöjen asema on heikko. Lapsiavioliittojen määrän ennustetaan kasvavan seuraavien 10 vuoden aikana 13 miljoonalla nykyisestä. Teemme töitä, jotta mahdollisimman moni lapsi säästyisi varhaiselta avio- liitolta. Sivulta yhdeksän voit lukea, miten työskentelemme yhdessä paikallisten yhteisöjen kanssa.

Työmme tuloksille antaa kasvot 15-vuotias **Joylene** (s. 12–17). Hänen asuinalueellaan olemme onnistuneet vähentämään silpomista 98 prosentista 30 prosenttiin. Ääneen pääsevät myös **Milka** ja **Brenda**, turvatalon tytöt (s. 22–23). Slummikoulun lapset **Mitchell**, **Abdi** ja **Barack** kertovat huoli- listaan ja haaveistaan (s. 26–29).

Tutustumme ohjelmatyöntekijöidemme arkeen sivuilla 30–31. He kohtaa- vat monenlaisia lastensuojelullisia haasteita ja kertovat, että tunnistamme järkkyneen mielen, etsimme katulapsille sijaisperheitä, koulutamme slum- minuoria ja suojelemme tyttöjä seksuaaliselta häirinnältä.

Toimittaja **Tarja Koljosen** jutussa käymme Kambodzassa (s. 32–33), jossa väkivalta on juurtunut syvälle. Paljon on kuitenkin jo tehty. Lastenkerhon lapset tietävät, mistä voi hakea apua, mitä minulle ei saa tehdä ja missä oman kehon rajat menevät.

”Olemme muutoksen velkaa itsellemme ja lapsillemme”, järjestömme asiantuntija **Tony Rinaudo** sanoo (s. 25). Lehtemme välissä on liite, jossa kerromme Rinaudon kehittämästä metsitysmenetelmästä. Kannattaa kur- kata, sillä ilmaston suojeleminen on lastensuojelua.

Kiitos, kun tartuit tähän lehteen. Tukeisi on tärkeämpää kuin koskaan. ■

P.S. Seuraava World Vision -lehti ilmestyy marraskuun tienoilla. Siinä on paljon tuhtia kummiasiaa.

Tiina Usvajoki
viestintäasiantuntija
Suomen World Vision

Kysy – me vastaamme

Millä muulla tavalla voin auttaa kuin
kummina tai kuukausilahjoittajana?

Kuukausilahjoituksen ja kummiuden lisäksi meillä on muitakin helppoja tapoja auttaa. Yksi niistä on oma keräys. Syntymäpäivinä, valmistujais-ten yhteydessä, eläkkeelle jäädessä ja muina merkkipäivinä sukulaiset ja ystävät muistavat mielellään päivänsankaria. Monet eivät kuitenkaan toivo lahjaksi lisää tavaraa. Oma keräys World Visionin kautta on oival-linen tapa ohjata muistamiset sinulle tärkeään kohteeseen maailman heikoimmassa asemassa olevien lasten hyväksi.

Omassa keräyksessä voit vaikuttaa siihen, mihin lahjoituksesi käy-tetään. Voit perustaa keräyksesi helposti nettisivuillamme (omakerays.worldvision.fi.). Sivuilla on valmiita vaihtoehtoja, joista voit valita lah-joituskohteen. Muistamiset voi ohjata esimerkiksi lastensuojelutyöhön, jonka tavoitteena on varmistaa, että lapset saavat koulutusta, ravitsevaa ruokaa, terveydenhoitoa ja aikaa olla vain lapsi. Voit myös kerätä varoja itse ideoimasi kohteen hyväksi. Kummina voit osoittaa keräyksen tuo-ton rahalahjana omalle kummilapsellesi.

Omaan keräykseen saat sähköpostitse henkilökohtaiset keräystun-nukset, kutsut ystäväsi mukaan lahjoittamaan ja voit seurata reaali-aikaisesti summan karttumista. Jaettu ilo on moninkertainen! ■

Sanna-Mari Raudasoja
kummikoordinaattori

Kysy lisää:

asiakaspalvelu@worldvision.fi, p. 096 818300
facebook.com/SuomenWorldVision

Sisältö

- 4** Asiakaspalvelu vastaa
- 6** Selviytymistarina:
Rosalyne Lorionokit
- 10** Minun valintani:
Maaret Kallio
- 12** Silpomisen vastainen työ:
Kolmen sukupolven naiset
- 18** Katastrofityö
- 22** Tyttöjen suojelu
- 24** Ilmastonmuutos
- 26** Slummikoulu
- 30** Lastensuojelutyö
- 32** Kambodza
- 34** Pikku-uutisia

**Koronavirus mullisti arjen
meillä ja muualla**

**”Pakenin
turvataloon, koska
en halunnut mennä
naimisiin ja joutua
silvotuksi.”**

Milka, 16

22

18

26

**Barackin, 12, perheellä ei ole
varaa koulumaksuihin**

32

**Kambodzalaisen äidin
unelma toteutui**

”Minulla ei ollut vaihtoehtoja, mutta selvisin sittenkin”

Rosalynne Lorionokit, 45, on kokenut teiniraskauden, ja hänet on pakotettu naimisiin 16-vuotiaana.

– Otan työni vaikuttajana hyvin henkilökohtaisesti.

Tiedän, mitä käy tytöille, joiden koulunkäynti katkaistaan. He todella kärsivät.

Rosalyne Lorionokit
tekee nykyään
lastensuojelutyötä World
Visionin tukemassa
kylätoimikunnassa
Kenian Sookissa.

– Olen yrittäjä ja ylpeä siitä. Oma ompelimo on pitkäaikainen unelma, jonka toteutuminen on vaatinut kovaa työtä.

Aamu Kenian Sookissa valkeni samanaikaisena kuin aina, mutta viisitoista-vuotias Rosalyne Lorionokit heräsi kummalliseen oloon. Kuin kasa kiviä olisi painanut alavatsaa. Kävelymatka vedenhakuun tuntui raskaalta ja ajatus ruuasta puistatti. Ehkäpä kuukautiset ovat alkamassa, tyttö mietti.

Kului viikkoja, mutta kuukautisia ei näkynyt. Lorionokit tajusi odottavansa lasta. Hän oli joutunut lopettamaan koulunkäynnin jo muutama kuukausi ennen raskautta, kun perheellä ei ollut varaa koulumaksuihin.

– Sain lapsen 16-vuotiaana. Se muutti kaiken. Aloin ymmärtää, että kouluun ei todellakaan ole enää paluuta.

Lorionokit kiertää kysymyksen esikoisensa isästä. Hänen kasvoillaan viivähtää suru. On tapahtunut asioita, joista hän ei halua puhua.

– Koulu oli minulle turvapaikka, jossa sain olla rauhassa. Tytöt, jotka eivät pysty jatkamaan koulua, ovat suuressa vaarassa joutua monenlaisen väkivallan kohteeksi, hän toteaa.

”Päätin että selviän”

Kun raskaus tuli Lorionokitin isän ja sukulaisten tietoon, he tekivät nopeita päätöksiä tytön tulevaisuudesta.

– He ilmoittivat, että minun on mentävä naimisiin heidän valitsemansa miehen kanssa. Kieltäydyin – tietenkin – enhän tuntenut miestä lainkaan.

Minua pelotti, sillä en tiennyt, onko hän hyvä vai paha mies.

Sukulaiset pahoinpitelivät raskaana olevaa tyttöä. Hänen vastustuksensa tainnutettiin väkivallalla, jonka edessä oli pakko taipua.

– Oli vain suostuttava naimisiinmenoon. Ajattelin, että kestäen kaiken parhaiten keskittymällä työnteekoon. Heti kun meidät oli vihitty, lähdin maissipellolle. Minulla ei ollut vaihtoehtoja, mutta selvisin sittenkin.

Lorionokit ei sano pahaa sanaa miehensä. Ehkäpä 20-vuotias nuorukainen olisi myös halunnut valita puolisonsa itse, mutta hänet määrättiin aviomieheksi 16-vuotiaalle tytölle, joka odotti toisen miehen lasta. Avioliiton

alku ei ollut helppo, mutta vähitellen yhteiselo alkoi sujua.

– Mieheni on antanut minun sanoa mielipiteeni asioista. Hän ei ole tuominut haluani tehdä muutakin kuin kotitöitä. Viime vuosina olen saanut opiskella, käydä erilaisissa koulutuksissa ja tehdä vaikuttamistyötä tyttöjen hyväksi.

Lorionokitilla on seitsemän yhteistä lasta miehensä kanssa. Aviomiehellä on nykyään myös kolme uutta vaimoa. Se ei näytä hetkauttavan vahvaa naista.

”Kun olin lapsi,
en löytänyt
minkäänlaista
mahdollisuutta
hakea apua.”

– Olen lähtenyt siitä ajatuksesta, että minun on tienattava elantoni mahdollisimman itsenäisesti ja taisteltava lasteni hyvinvoinnin puolesta. Mieheni ei juurikaan osallistu yhteisten lastemme koulumaksuihin, sillä hänellä on muiden vaimojen takia niin monta suuta ruokittavana.

Opiskelemaan ja yrittäjäksi

Kuusi vuotta sitten Lorionokit päätti pyrkiä opiskelemaan vaatturikouluun. Hän oli unelmoinut omasta ompelimesta jo vuosia. Perheenäiti ehti opiskella vain vuoden, kunnes joutui palaamaan takaisin kotitöiden pariin.

– Yksi tyttäristäni siirtyi lukioon, eikä minulla olisi riittänyt varoja hänen koulumaksujensa lisäksi omaan koulutukseeni. Olen aina halunnut laittaa lasteni opinnot etusijalle, jotta he eivät milloinkaan joutuisi kokemaan samoja asioita kuin minä.

Kotona vierähti muutama vuosi. Sitten Lorionokit kuuli mahdollisuudesta hakea opintoihin tukea World Visionilta.

– Hakemukseni hyväksyttiin, ja sain suoritettua opintoni loppuun. Aloitin työt omassa ompeluhuoneessani 2018 ja nyt minulla on yritys, jossa myyn

– Minulle on kunnia-asia, että tyttäreni käyvät koulua ja pärjäävät elämässä.

itse valmistamiani vaatteita, Lorionokit hymyilee.

Aviomies on alkanut osoittaa uinuvaa kiinnostusta vaimonsa yritystoimintaan.

– Noh, hän auttaa jonkin verran, Lorionokit naurahtaa ja huiskaisee kädellään.

Naisen sinnikkyys on mahdollistanut pariskunnan kolmelle lapselle yliopisto-opinnot. Lorionokit painottaa useaan kertaan, että jokainen hänen tyttäristään käy koulua.

– Eikä yhtäkään heistä ole silvottu.

He ovat käyneet läpi vaihtoehtoisen aikuistumisriitin, josta kuulin ensimmäisen kerran World Visionin koulutuksissa.

Vaikuttajaksi ja roolimalliksi

Teinraskauden ja pakkoavioliiton kokenut nainen on nykyään roolimalli, jota katsotaan ylöspäin. Hän tekee vaikuttamistyötä World Visionin tukemassa kyläkomiteassa. Agendalla on erityisesti tyttöjen koulutuksen tukeminen, silpomisen vastainen työ ja lapsiavioliittojen estäminen.

– Otan työni vaikuttajana hyvin henkilökohtaisesti. Tiedän, mitä käy tytöille, joiden koulunkäynti katkaistaan. He todella kärsivät.

On pitkään hiljaista. Sirkat jatkavat konserttiaan, ja jossain lähistöllä huutelee lehmä. Pistävä kuumuus on taitunut lempeäksi alkuillan lämmöksi. Lorionokit katsoo uurteisia käsiään ja mietiskelee ääneen.

– Olen nähnyt muutoksen. Se on jo täällä. Kun olin lapsi, en löytänyt minkäänlaista mahdollisuutta hakea apua. Ehkä sitä ei edes ollut olemassa. Nyt kerromme tytöille, minne he voivat raportoida kaltoinkohtelusta ja mikä taho heitä auttaa. Se on iso askel kohti parempaa tulevaisuutta. ■

NÄIN ESTÄMME LAPSI-AVIOLIITTOJA

- Kerromme lastenoikeuksista paikallisille vapaaehtoisille, jotka muodostavat itsenäisesti toimivia kylätoimikuntia. Niissä on mukana perheenäitejä ja -isiä, opettajia, uskonnollisia johtajia, entisiä silpoja ja kylän vanhimpia.
- Luoteis-Kenian Sookissa toimivissa kylätoimikunnissa kerromme lapsille oikeudesta suojella itseään väkivallalta ja neuvomme hakemaan apua kaltoinkohtelutapauksissa.
- Viime vuonna Sookin lapsista 1 200 osallistui World Visionin koulutuksiin, jotka huipentuvat silpomisen korvaavaan vaihtoehtoiseen aikuistumisriittiin. Silpominen on usein suora tie varhaiseen avioliittoon ja koulunkäynnin keskeytymiseen.
- Tuemme alueen köyhimpien perheiden lasten koulunkäyntiä. Viime vuonna 400 lasta sai avustusta koulumaksuihin.
- Kunnostamme ja rakennamme turvataloja. Niiden ansiosta yhä useampi tyttö on pystynyt jatkamaan koulunkäyntiä.

TEKSTI **Tiina Usvajoki** KUVA **Kaisu Jouppi**

”Toivo on hyvän elämän perusvoimavara”

Kouluttajapsykoterapeutti Maaret Kallio perehtyy uusimmassa kirjassaan toivoon.

Mikä sai sinut innostumaan toivosta?

– Toivo on psykoterapeutin työssä aina keskeisessä roolissa. Se on välttämätön tekijä vaikeista elämänvaiheista toipumisessa.

Toivo on myös taito, jota voimme oppia ja tietoisesti vahvistaa. Toivo on hyvän elämän perusvoimavara. Tiedetään, että toivorikkaat ihmiset ovat vähemmän sairauslomilla, noudattavat paremmin esimerkiksi määrättyä hoitoa ja pitävät paremmin huolta itsestään.

Toivottomuus on merkittävä riski, joka korreloi itsemurhien kanssa masennusta enemmän. Jokainen meistä voi vahvistaa sekä omaa että toisten toivoa tässä hetkessä ja vaikeina aikoina, mutta ehdottomasti myös tulevaa suunnitellessa.

Miten kirjoittaminen sujui?

– Suureen ja tärkeään työhön liittyy aina myös vaikeita ja hankalia puolia, mutta toivo on teemana hyvin kannattava ja armollinen. Toivo kun ei vaadi lainkaan täydellisyyttä, vaan kumpuaa enemmin kyvystä sietää epätoivoa ja jopa ajoittaista toivottomuutta. Olen kirjoittanut jo useita tietokirjoja, joten prosessi on monella tapaa minulle jo tuttu. Välillä on vain uskallettava irrottaa tekstistä ja tehdä jotain ihan muuta.

Mitä opit kirjoittaessasi?

– Haastattelin kirjaa varten useita asiantuntijoita sekä myös vaikeissa paikoissa olleita ihmisiä. Nämä kohtaamiset olivat todella vaikuttavia ja merkityksellisiä myös minulle henkilökohtaisesti. Esimerkiksi keskustelut saattohoitokodin johtajan kanssa hyvästä elämästä kuoleman rajalta katsottuna olivat todella vavahduttavia.

Mistä aiot puhua luentokiertueellasi?

– Voimana toivo -luento käsittelee toki kirjan teemoja, mutta se on myös mahdollisuus pysähtyä pohtimaan omaa arkea, tavoitteita, ihmissuhteita, vointia ja elämän suuntaa hyvin syvällisesti. Puhun luennolla toivoa käsittelevistä teemoista, jotka koskevat ihan jokaista meistä: Miten lisätä omaa jaksamista? Mikä uuvuttaa meitä? Miten olla tunteiden kanssa sovinnollisesti ja

– Toivon kannalta on äärimmäisen tärkeää, että ihminen kokee voivansa jotenkin vaikuttaa omaan tilanteeseensa, Maaret Kallio sanoo.

miksi on tärkeää kyetä sietämään myös ikäviä tunteita niin itsessä kuin ihmissuhteissaan? Miten löytää elämänsä tärkein ydin, jottei koe elävänsä tyhjää elämää, joka vain lipuu ohi suorittaen tai odottaen?

Mistä itse ammennat toivoa?

– Ennen kaikkea läheisimmistä ihmissuhteistani. Puolisoni ja pari läheisintä ystävääni ovat ehdottoman tärkeitä ihmisiä oman mieleni tutkimiseen, purkamiseen ja myös hetkittäisen jaksamattomuuden osoittamiseen. Ei tilannetta tarvitse ratkaista, riittää, että sitä saa jakaa. Syli, suklaa ja sohva ovat aika hyviä arkisia keinoja toivon vahvistamiseen.

Lisäksi luonto, etenkin metsä ja meren rannat, ovat minulle tärkeitä.

World Vision mainitaan kirjassasi. Miksi?

– Olen valtavan iloinen ja otettu, että olen saanut jo useamman vuoden ajan toimia World Visionin lähettiläänä. On tärkeää, että pidämme mieleemme avoinna sekä oman maamme sisällä toisten erilaisia tilanteita herkästi kuunnellen, että myös globaalisti maailman lasten tilannetta ymmärtäen.

Kirjassani kerron palasen Kambodzan matkasta, jonka sain tehdä pari vuotta sitten. Vaikka lasten tilanne on siellä jotain aivan muuta kuin meillä, on toivo äärimmäisen tärkeä ajuri sekä World Visionin kenttätössä että lasten elämässä. ■

Hygieniapaketti
12 €

Maaret Kallio

Minun valintani:

Hygieniasta huolen pitäminen on merkittävä toivon teko. Siksi valitsin World Visionin eettisestä lahjakaupasta Hygieniapaketti-lahjan.

Meille puhdas vesi, käsienvpesu ja hygienia ovat hyvin luonnollisia ja jopa itsestäänselviä asioita ilman koronapandemiaakin. Toisin on muualla maailmassa, jossa vielä tavallisessa arjessakin painitaan suuresti näiden perusasioiden kanssa.

Tieto hygieniasta sekä mahdollisuus konkreettisesti toteuttaa sitä tekoina on yksi tärkeä keino vaikuttaa oman ja muiden terveyden edistämiseen.

Korona kohtaa heinäsiirakat

Helmikuun 2020 lopussa kävin vierailulla kahdessa hankkeessamme Ugandassa. Toinen hankkeista oli Pohjois-Ugandassa alueella, jossa oli aikaisempina vuosikymmeninä riehunut sissiarmeija. Nykyään alueella on paljon traumatisoituneita mielen-terveyspotilaita sekä kuivuutta, äärimmäistä köyhyyttä ja aliravitsemusta.

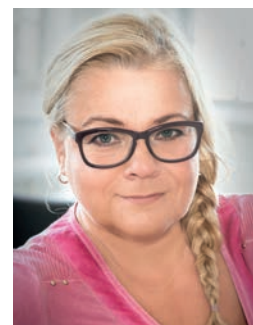
Vierailin myös Omugon pakolaisalueella Kongon ja Etelä-Sudanin rajalla, jossa väestö on paennut väkivaltaisuuksia. Kävin kouluissa ja kodeissa, tapasin vammautuneita pakolaisia ja heidän perheitään.

Molemmissa hankkeissamme turvaväli on luksusta ja eristäytyminen merkitsee pulaa ruuasta. Jo nyt korona vaikuttaa siten, että maanrajojen sulkeutumisten vuoksi apua on vaikeampi saada perille. Koulujen sulkeutumisen vuoksi lapset jäävät ilman perheen ulkopuolista valvontaa ja monelle kouluruoka on ainoa ateria päivässä. Lapsiin kohdistuva väkivalta lisääntyy ja lapset joutuvat vastuunkantajiksi perheittensä elättäjinä.

Korona saapuu paikkoihin, joissa on jo isoja haasteita malarian, ripulin, ebolan, kuivuuden, tulvien ja nyt vielä heinäsiirkkaparvien vuoksi. Ajatukseni siirtyy niiden perheiden luo, jotka paettuaan henkensä kaupalla sotaa, ovat päätyneet pakolaisleirille, saaneet World Visionilta apua vaikkapa pienen hyötypuutarhan perustamiseen. Heidän elinkeinonsa ja lastensa hyvinvointi on kiinni tuosta pienestä maa-alasta, ja jos se selviää kuivuudesta tai tulvista, seuraavaksi sitä uhkaavat kaiken tieltään syövä heinäsiirkkaparvet.

Toivoo kuitenkin on – aina. World Visionilla on kokemusta ebolasta ja zikasta, osaamme toimia koronan kaltaisen pandemian keskellä. Tästä voit lukea lisää sivuilta 18–21.

Hygieniaoetus on kuulunut toimintaamme jo vuosia. Kouluvierailulla pakolaisalueella seurasin lasten esityksiä hygienian merkityksestä terveyteen. Silloin en vielä arvannutkaan, kuinka merkittäviä nuo taidot pian ovat. ”Hygiene is the way to have a better life” lauloivat lapset. ■

Tiina Antturi
toiminnanjohtaja

KOLMEN SUKUPOLVEN NAISET:

”Silpominen on historiaa tässä perheessä”

Isoäiti Cheptoi aloitti muutoksen, jota hänen tyttärensä Domtilla jatkoi. Teini-ikäistä Joylenea ei huvittaisi enää keskustella koko asiasta. Silpomisesta on kuitenkin hyvä puhua niin kauan, kun se tuhoaa yhdenkin tytön elämän.

Domtilla (vas.), Joylene ja
Cheptoi tukevat vaikeina
hetkinä toisiaan.

Palasimme kolmen vuoden tauon jälkeen kyläilemään **Losokolianin** perheeseen, jossa asuu kolme vahvaa naista. He ovat kertoneet hyvin avoimesti silpomisen vastaisesta taistelustaan.

– Silpomisessa ei ole mitään hyvää, ja se pitää sanoa ääneen, he totesivat aiemmassa tapaamisessa.

Isoäiti ja hänen vanhin tyttärensä Domtilla ovat läpikäyneet silpomisen. Tyttärentytär Joylene on säilynyt koskemattomana. Naiset ovat pitäneet pintansa, vaikka omasta pihapiiristäkin on tullut painetta teini-ikäisen Joylenen saattamiseksi aikuisuuteen perinteisin menoin.

Losokolianin perheen naiset ovat katkaisseet haitallisen perinteen alueella, jossa yhä noin 30 prosenttia tytöistä joutuu tuskallisen toimenpiteen kohteeksi. Muutoksen voimahahmo on isoäiti Cheptoi, joka pääsi ensimmäisten joukossa World Visionin koulutuksiin ja päätti jättää tyttäristään nuorimmat silpomatta.

– Me voimme hyvin ja aiomme pitää päämme jatkossakin, isoäiti hymyilee.

Joylene on varttunut 15-vuotiaaksi neidoksi. Hänen viestinsä on vahva.

– Ei kosketa minua enää mitenkään. Silpominen kuuluu menneisyyteen.

Cheptoissa on voimaa kuin pienessä kylässä. Hän käyttää arvovaltaansa perheensä naisten suojelemiseen.

Domtilla katselee tytärtään kunnioittavasti. Koko perhe iloitsee Joylenen koulumenestyksestä ja kunnianhimosta.

– Halusin antaa Joylenelle kaiken sen, josta jäin itse paitsi. Hänellä on mahdollisuus vaikuttaa itse omaan tulevaisuuteensa.

Cheptoi, 60

Isoäiti Cheptoi hymyilee silmät sirrilään. Hänellä on kuusi tytärtä, joista vain kaksi vanhinta on silvottu. Cheptoi on selvästi ylpeä päätöksestään olla silpomatta nuorimpia tyttäriään. Hän tietää olevansa merkittävän muutoksen alkuunpanija.

Tiskatessa on aikaa vaihtaa kuulumisia. Joylene vierailee kotona noin kerran viikossa. Hän asuu koulunsa yhteyteen rakennetussa asuntolassa.

Domtilla on kokenut silpomisen kauhut. Hänellä on yhdeksän lasta, sylissä nuorimmainen, 1,5-vuotias poika.

– Kaksi vanhinta tytärtäni joutuivat silvotuiksi, koska luulin, että niin kuuluu tehdä. Se oli perinne, jota piti kunniottaa. Kun pääsin World Visionin koulutuksiin, aloin ajatella toisin. Nyt olen isoäiti, jolla on sekä silvottuja että silpomattomia tyttäriä.

Isoäiti kertoo, että silpomattomilla tyttärillä on ollut helpompi elämä. He ovat jatkaneet opintoja jopa yliopistoon asti. Silvotut tyttäret menivät varhain naimisiin ja kävivät koulua vain muutaman vuoden. Heidän elämästään tuli raskasta.

– Olen nähnyt omien tyttärieni kautta, miten suuresti silpominen vaikuttaa naisen elämään.

Domtilla, 30

Domtilla palaa mietteissään hetkeen, joka muutti 12-vuotiaan tytön elämän.

– Yhteisö oli päättänyt, että 10 tyttöä silvotaan. Olin heidän joukossaan. Minulle sanottiin, että nyt on sinun vuorosi. Pitää olla valmiina ja hyvin rohkea. Ei saa näyttää kipua. Kunnon tyttö ei huuda.

Domtillaa pelotti. Hän tiesi, että ei pystyisi tekemään asialle mitään. Silpoja saapui aikaisin aamulla. Tytöt ohjattiin läheiselle joelle peseytymään. Sieltä heidät vietiin majaan, jossa heidän piti istuutua rinkiin kivien päälle. Silpominen tehtiin siinä asennossa.

– Kipu oli hirvittävä, Domtilla sanoo rystyست huuliaan vasten.

Toimenpiteen jälkeen tyttöjen jalat sidottiin yhteen toipumisen edistämiseksi. Parantuminen kesti kuukauden. Vessassa käyminen, kävely, jokainen liikahdus, kaikki oli tuskaista. Pesemisenkin kiellettiin toipumisajaksi. Moni tytöistä kärsi pahoista tulehduksista.

TYÖ JATKUU

Suomen World Vision suojelee tyttöjä silpomiselta Somaliassa ja Keniassa. Somalian Puntmaassa työtä on tehty 1,5 vuoden ajan. Nyt paikallinen hallitus ajaa lakia, joka kieltäisi silpomisen kaikki muodot Puntmaassa.

– Somaliassa 98 prosenttia naisista ja tytöistä on silvottuja. Aluksi silpomisesta oli vaikea edes keskustella, mutta tilanne on vähitellen muuttunut. Olemme jakaneet tietoa silpomisen haitoista kaikille yhteisön jäsenille ja kannustaneet nollatoleranssiin, jossa ei harjoiteta minkäänlaisia silpomisen muotoja, ohjelmajohtaja **Annette Gothóni** sanoo.

Cheptoin, Domtillan ja Joylenen asuinalueella Länsi-Keniassa silpomisen vastaista työtä on tehty jo lähes 20 vuotta.

– Kun aloitimme Kenian Sookissa, noin 98 prosenttia alueen tytöistä silvottiin. Nykyään vastaava luku on noin 30 prosenttia, Gothóni sanoo.

Hyvien tulosten yllä leijuu kuitenkin uhkakuvia. YK:n väestörahashto (Unfpa) on varoittanut, että koronaviruspandemia ja siihen liittyvät rajoitukset voivat lisätä naisten sukuelinten silpomista. Ennusteen mukaan silpomista koskevien ohjelmien keskeytyminen voi seuraavien kymmenen vuoden aikana johtaa kahteen miljoonaan silpomistapaukseen, jotka olisi muuten voitu välttää.

Annette Gothóni kertoo, että myös Kenian ja Somalian valtiot ovat ottaneet mittavat rajoitukset käyttöön. Esimerkiksi ulkona liikkumista on rajoitettu ja koulut on suljettu toistaiseksi.

– Kuten loma-aikoina normaalistikin, koulujen sulkeutuminen lisää usein lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa, ja erityisesti tytöt ovat vaarassa joutua raiskausten tai silpomisen uhriksi. Paikalliset työntekijämme pyrkivät tekemään kaikkensa valtion rajoitusten puitteissa, jotta lapset ja erityisesti tytöt pysyisivät turvassa. Sookin alueella toiminnassa on myös kaksi turvataloa, jossa silpomisuhan alla olevat työt asuvat turvassa. ■

Tässä on Joylenen lähivuosien tulevaisuus – koulunpenkillä.

– Asuimme lehmien majassa. Saimme juodaksemme tuoretta lehmän maitoa ja vettä. Se oli kärsimyksen kuu-
kausi. Piti vain odottaa parantumista.

Domtillan koulunkäynti loppui silpomiseseen. Hän tuli pian raskaaksi ja alkoi odottaa esikoistaan Joylenea. Synnytys oli erittäin vaikea.

– Minut oli ommeltu melkein kokonaan kiinni silpomisen yhteydessä, Domtilla kertoo ja näyttää pikkusormeaan.

Hän kärsi pitkään myös kovista yhdyntä- ja kuukautiskivuihin. Domtilla ristii kätensä ja katsoo esikoistaan.

– Päätin heti kun Joylene syntyi, että hän ei joudu kokemaan samaa kuin minä.

Päätöksen pitäminen ei ole ollut helppoa. Perheenisä on vaatinut Joylene-

Joylene on kuullut silpomisesta isoäidiltään ja äidiltään, ja siitä on puhuttu myös koulussa.
– Suurin osa ystäväistäni on silpomattomia. Haluaisimme unohtaa koko asian.

nea silvottavaksi. Vaikeina hetkinä naiskolmikko on yhdistänyt voimansa. Domtilla on kääntynyt Cheptoin puoleen, joka on käyttänyt isoäidin arvostaan tyttärentyttärensä suojelemiseen.

– Näytämme miehille, että silpominen on historiaa tässä perheessä. He ovat alkaneet vähitellen ymmärtää, että koulutettu tyttö tuo hyvinvointia koko perheelle.

Joylene, 15

Joylenen ilme kertoo enemmän kuin tuhat sanaa: ei voisi vähempää kiinnostaa. Ilmassa on globaalia teiniangstia, kun hän kuuntelee silmiään pyörivien silpomiskeskustelua.

– Tiedän kyllä, että mummi ja äiti on silvottu, mutta sehän on tapahtunut joskus viime vuosisadalla.

Joylene on onnekas tyttö. Hänen perheessään on rohkeita ja vahvoja

naisia, jotka ovat uskaltaneet hylätä vuosisataisen perinteen. Tilanne voisi olla myös toisenlainen. Sookin alueen tytöistä yhä noin joka kolmas silvotaan. Joissakin perheissä tyttöjä joudutaan vartioimaan, että heitä ei ryöstettäisi yön aikana toimenpidettä varten.

– Toki olemme puhuneet silpomisesta äidin ja mummin kanssa, mutta en haluaisi ajatella koko asiaa, Joylene sanoo melkein vihaisesti.

Hän on koulussaan kymmenen parhaan oppilaan joukossa. Lempiaine on biologia. Joylenen koulumenestys on saanut isänkin tuomitsevan äänen vaimenemaan. Fiksusta nuoresta naisesta voi tulla vaikka mitä.

– Minulla on aika selvät tulevaisuuden suunnitelmat. Menen yliopistoon opiskelemaan lääkäriksi. Sitten joskus valmistuttuani voisin ehkä hankkia miehen ja saada lapsia. ■

TIESITKÖ?

Suomen World Vision kerää vuosittaisessa Seis silpomiselle – pelasta pimppi -kampanjassa varoja koulutuksiin ja silpomiselle vaihtoehtoisin aikuistumisriitteihin sekä tyttöjen turvataloihin.

Kampanjaa tukevat mm. presidentti **Tarja Halonen**, artistit **Anna Puu**, **Jannika B** ja **Janna Hurmerinta**, valokuvaaja **Meeri Koutaniemi** sekä ammattinyrkkeilijä **Eva Wahlström**.

SEIS SILPOMISELLE

Vuosittain kolme miljoonaa tyttöä silvotaan. Silpominen aiheuttaa voimakasta kipua, verenvuotoa ja tulehduksia. Se on hengenvaarallinen ihmisoikeusloukkaus. Lahjoituksellasi rakennamme turvataloja tytöille, koulutamme silpomisen vaaroista ja ohjaamme silpoja uusiin ammatteihin. Kenian Sookissa olemme onnistuneet vähentämään tyttöjen silpomista 98 prosentista 30 prosenttiin. Yksikään lahjoitus ei ole turha. Auta estämään silpominen osoitteessa worldvision.fi/pelasta-pimppi.

SÄÄLI EI AUTA. SINÄ VOIT AUTTAA.

PELASTA PIMPPI OSOITTEESSA **WORLDVISION.FI/PELASTA-PIMPPI**

Korona iskee kipeästi

Haavoittuvimpien lasten elämässä pandemia näkyy suljettuina kouluina, rahan ja ruuan loppumisena sekä sairastumisen pelkona oloissa, joissa hoitoa ei ole tarjolla.

Kenialainen **Elijah**, 10, kokeilee kasvomaskia asuntolassa Kajiadossa. Hän kuuntelee samalla World Visionin avustushjelman päällikköä **Tabitha Mwangia**.

– Nämä auttavat estämään uuden taudin leviämistä. Taudin nimi on COVID-19. Kun laitat maskin paikoil-

leen, varmista, että narut menevät molempien korvien taakse, Mwangi neuvoo.

– Tämä on ensimmäinen kerta, kun käytän maskia. En ole koskaan edes nähnyt tällaista, Elijah sanoo.

Hän on yksi 19 lapsesta, joille pieni asuntola on koti. Syystä tai toisesta

kukaan heistä ei voi asua perheensä luona. Samassa pihapiirissä oleva koulu on pandemian takia kiinni vielä pitkään.

Ruokaa lapsille

World Vision tukee talon toimintaa yhteistyössä kirkon ja paikallisten lah-

Tabitha Mwangi jakaa kasvomaskeja lapsille.

KORONA KEHITYSMAISSA

- Köyhimmissä maissa on vain muutama sairaalapaikka 10 000 asukasta kohden. Lisähappea, hengityskoneita ja tehohoitoa on tarjolla hyvin rajoitetusti. Myöskään virustestausta ei ole laajalti tarjolla.
- Huonon hygienian, likaisen veden ja erittäin tiiviin asutuksen takia tauti voi levitä todella nopeasti.
- Monilla ihmisillä on jo ennestään sairauksia, kuten malariaa tai keuhkokuumetta. Lisäksi miljoonat lapset kärsivät vakavasta aliravitsemuksesta ja ovat sen takia valmiiksi heikossa kunnossa.
- Hauraimmissa kehitysmaissa voi joutua hengenvaaraan jopa 30 miljoonaa lasta. Esimerkiksi lasten malariakuolemat voivat kasvaa 50 prosentilla, koska lapset eivät pääse pandemian takia terveyskliniikalle. Myös aliravittujen lasten määrä nousee.
- Karanteeni estää monin paikoin työnteon, joten perheillä on pulaa tuloista ja ruuasta.
- Jos vanhemmat sairastuvat, lapset jäävät yksin. Samalla hyväksikäytön ja kaltoinkohtelun riski kasvaa.
- Keväällä jopa 1,5 miljardia lasta oli pois lähiopetuksesta. Kehitysmaissa etäopetusta ei juuri ole ja keskeytys voi tarkoittaa pysyvää koulusta putoamista.
- YK:n arvion mukaan pandemia voi aiheuttaa pahimmillaan satoja miljoonia ihmisiä koskevan nälänhädän. ■

joittajien kanssa. Nyt koronakaranteeni on sulkenut kirkot ja kulkuyhteydet, eikä muita avustuksia saada perille. Moni on myös menettänyt tulonsa, eikä varaa auttamiseen enää ole.

World Visionin henkilökunta on tuonut talolle ruokapaketteja, joissa on muun muassa öljyä, riisiä ja vihanneksia.

– On hyvä, että meillä on nyt tarpeeksi syötävää. Viime aikoina on jouduttu selviämään pavuilla ja maissipurolla, lapset sanovat.

Tabitha Mwangi kollegoineen jakaa asuntolaan hanallisia käsiinpesukanistereita, saippuaa ja käsidesiä.

Mukana on terveysviranomainen, joka neuvoo suojautumaan taudilta.

Lastensuojeluasiantuntija kuuntelee lasten pelkoja ja rohkaisee pysymään optimistisena pandemian keskellä.

– Olen iloinen, että vierailu sujui hyvin. Haluamme, että lapset tuntevat olonsa yhä turvalliseksi. Me emme voi hylätä heitä tämän pandemian aikana, Tabitha Mwangi sanoo.

Hiljaisia kärsijöitä

Koronavirus on pelottava riski terveydelle. Sen ohella erilaiset liikkumisrajoitukset vaikeuttavat perheiden toimeentulon hankkimista. Suljettu koulu, vähitellen loppuvat rahat ja poikkeusolosuhteissa lisääntyvä kaltoinkohtelu ovat arkipäivää yhä useammalle lapselle.

YHDESSÄ ME SELVIÄMME

UGANDA. William, 14, on vasta koululainen, mutta toimii World Visionin terveyslähettiläänä Omugon pakolaisalueella. Hän kulkee ovelta ovelle ja jakaa tietoa koronaviruksen ehkäisystä ja oireista.

ETELÄ-SUDAN. Moon, 10, neuvoo muille lapsille, kuinka virukselta suojaudutaan: Ei saa yskiä käteen.

FILIPPIINIT. Chloen, 5, perhe sai World Visionilta hätäapupaketin, joka sisältää ruokaa, saippuaa ja kasvosuojia. Vanhemmat ovat päivätyöläisiä hiiliteollisuudessa. Tällä hetkellä töihin ei pääse, eikä perheellä ole tuloja.

ECUADOR. Daniela Miño jakaa Quito kaupungin laitamilla ruoka-apua sekä askartelupaketteja eristyksissä oleville perheille. Koulut on suljettu, ja perheet asuvat hyvin ahtaasti.

MONGOLIA. Avustus-työntekijät toimittavat ruoka-avustuksia kävellen, koska lumitilanteen takia syrjäisimpiin kyliin ei pääse edes jeeppillä. Ruoka-avun lisäksi perheisiin jaetaan oppimateriaaleja, jotta lapset voivat opiskella kotona.

LIBANON. Vesi- ja sanitaatiotiimi jakaa puhdistusaineita ja käsidesiä syyrialaispakolaisille Bekaan laaksossa. Pakolaisalueilla eristäytyminen on erittäin vaikeaa, koska ihmiset elävät tiiviisti. ■

World Visionilla on pitkä kokemus katastrofityöstä muun muassa ebolan sekä zikaviruksen torjunnasta. Niiden pohjalta on selvää, että koronan kaltaiset terveyskriisit ja erityisesti niiden seuraukset kurittavat mitä suurimmassa määrin juuri lapsia.

– Kuulostaa kliseeltä, kun sanon tästä pandemiasta, etten ole koskaan nähnyt mitään vastaavaa. Mutta se on totta, sanoo humanitaaristen operaatioiden johtaja **Isabel Gomes**.

– Olen työskennellyt konfliktin runtelemisissa maissa, johtanut työtä nälänhädän keskellä ja tavannut naisia ja lapsia, joiden tuskaa en koskaan unohda. Mutta en ole ikinä ennen kohdannut kriisiä, joka uhkaa näin merkittävästi miljoonien lasten hyvinvointia. ■

OLET MUKANA AUTTAMASSA

- Olemme käynnistäneet World Visionin historian laajimman avustusoperaation, jonka tavoitteena on auttaa 72 miljoonaa ihmistä, joista 36 miljoonaa on lapsia.
- Tähän mennessä apumme on saavuttanut 32 miljoonaa ihmistä.
- Suojelemme lapsia ja heidän perheitään. Tiedotamme monissa eri kanavissa ja eri kielillä keinoista välttää tartunta.
- Lisäämme käsienpesupaikkoja sekä jaamme saippuaa ja muita hygieniatarvikkeita.
- Koulutamme terveysvapaaehtoisia ja tuemme viranomaisia viruksen torjuntatyössä.
- Autamme perheitä, jotka ovat menettäneet toimeentulonsa ja joilla on pulaa ruuasta.
- Säännöllisenä lahjoittajana olet jo tukemassa puhtaan veden saantia ja ennaltaehkäisevää terveystyötä.
- Kummien ja kuukausilahjoittajien tuki on nyt tärkeämpää kuin koskaan. Lämmin kiitos.

Etulinjassa slummissa

– Jos mietit, pelottaako minua, vastaus on kyllä. Minulla on perhe kotona odottamassa, toteaa **Marilyn**, 56. Hän toimii terveystyöntekijänä Manilassa sijaitsevassa slummissa Filippiineillä.

On perjantai ja hänen vastuullaan on kuumeen mittausta kaikilta alueelle saapuvilta ihmisiltä. Lisäksi hän kiertää myöhemmin perheissä, joissa epäillään koronatartuntaa. Marilyn selvittää oireita ja antaa hoito-ohjeita.

– Tapaan joka päivä satoja ihmisiä. Varsinkin alussa oli todella musertavaa, koska meillä ei ollut kunnollisia suojarusteita tai alkoholia puhdistukseen. Käytimme kangassuojia, vaikka puhuimme mahdollisten viruspotilaiden kanssa.

World Visionin avustusoperaatio tavoitti pian Marilynin slummin, jossa asuu 60 000 ihmistä. Etulinjan terveystyöntekijöille toimitetaan nyt suojarusteita: maskeja ja hanskoja, suojalaseja ja takkeja.

– Olen kiitollinen, kun meidän turvallisuuttamme ajatellaan, Marilyn sanoo. ■

Tiesithän, että sinä ja yrityksesi voitte ratkaisevasti ehkäistä koronaviruksen leviämistä tukemalla heikoimmissa oloissa eläviä ihmisiä?

World Visionin globaali hätäapuoperaatio on käynnissä yli 70 maassa.

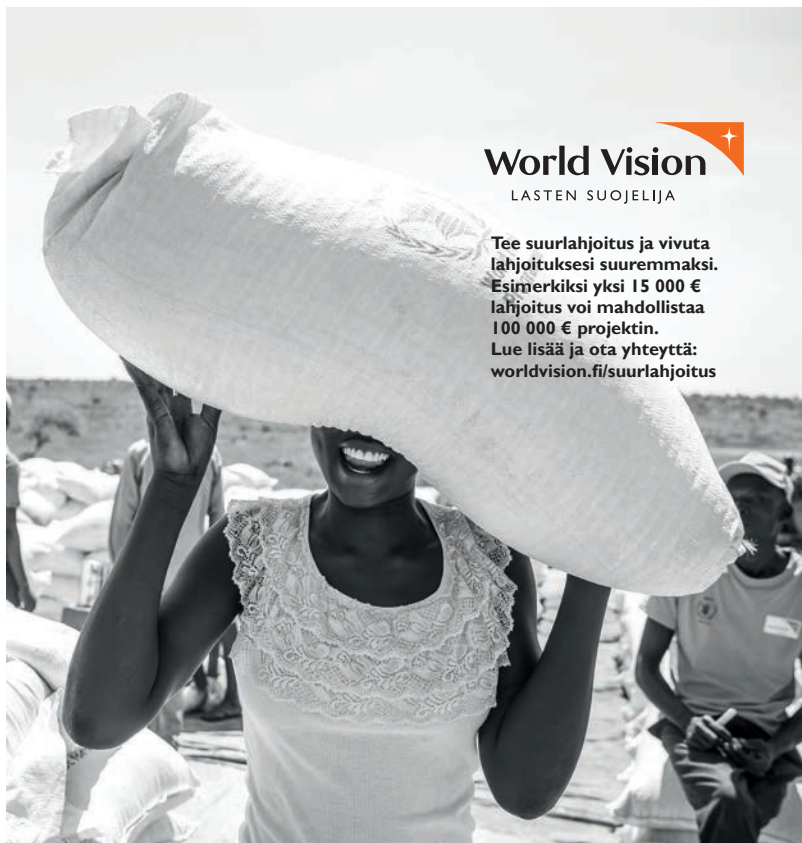
Lahjoituksellasi on suuri vaikutus osaavissa käsissä.

Olemme yksi johtavista humanitaarisen avun toimijoista maailmassa ja toimimme kriiseissä 70 vuoden kokemuksella ja ammattitaidolla.

Tavoitteemme on auttaa kaikkiaan 72 miljoonaa haavoittuvassa asemassa olevaa ihmistä, jotka kärsivät itse viruksesta tai sen seurauksista kuten ruokapulasta. Heistä 36 miljoonaa on lapsia.

Toimitaan yhdessä, jotta pandemia saadaan kuriin.

**AUTAYRITYKSENÄ
TAI TEE SUURLAHJOITUS**

World Vision
LASTEN SUOJELIJA

Tee suurlahjoitus ja vivuta lahjoituksesi suuremmaksi. Esimerkiksi yksi 15 000 € lahjoitus voi mahdollistaa 100 000 € projektin. Lue lisää ja ota yhteyttä: worldvision.fi/suurlahjoitus

250 €

Järjestämme koulutustilaisuuden alueellisille terveystyöntekijöille koronaviruksen torjunnasta.

450 €

Kymmenen kotitaloutta saa tarvittavat hygieniatarvikkeet, joilla voi suojautua virukselta ja huolehtia terveydestä myös jatkossa.

980 €

Välitämme tietoa kylissä, slummeissa ja pakolaisleireillä. Tuotamme ja jaamme julisteita ja opaslehtisiä viruksen torjunnasta.

LAHJOITA JA AUTA

Suomen World Vision
FI32 8000 1570 7681 36
Viite: 1006142

TEKSTI **Tiina Usvajoki**
KUVAT **Laura Oja**

Milka ja Brenda ovat teiniäitejä, jotka haluavat elämässä eteenpäin.
– Ilman perheen tukea on vaikeaa, mutta haluamme silti jatkaa opintoja.

Koulu on teiniäitien pelastusrengas

Milka ja Brenda opiskelevat koulussa, joka on myös turvatalo. Heidän suurin pelkonsa on, että opinnot katkeavat koulumaksuihin.

Iloisenkirjavat pyykki heilahtelevat naruillaan koulun asuntolan pihalla. Viereisestä rakennuksesta pyyhkältää kymmeniä tyttöjä toiseen luokkahuoneeseen. Opiskelijoita on tänä vuonna 181, heistä suurin osa asuu koulun yhteyteen rakennetussa turvatalossa.

– Tytöistämme suurin osa valmistuu. Olemme siitä ylpeitä, sillä tytöt tulevat erittäin köyhistä oloista. Moni heistä saa tukea opintoihinsa World Visionilta, koulun rehtori **Lydia Naibei** sanoo.

Tarinat ovat hyvin samankaltaisia. On paettu avioliittoa, silpomista, väkivaltaa, omia läheisiä, äitejä ja isiä. Moni tytöistä on jo itsekin äiti. Pienokaiset

ovat jääneet sukulaisten, usein isoäidin hoivaan.

– Pakenin tänne opiskelemaan, koska en halunnut mennä naimisiin ja joutua silvotuksi. Sain lapsen 15-vuotiaana, joten vanhempani olivat ehdottomasti sitä mieltä, että koulunkäynti pitää lopettaa, Milka, 16, kertoo.

Millainen on kohtaloni?

Hän istuu pienessä kyyryssä ja puhuu hiljaisella äänellä. Päätös lähteä omasta yhteisöstä on ottanut koviin. Ja tulevaisuus, se pelottaa. Milkan ääni melkein katoaa, kun hän kertoo perheestään, jolta ei saa tukea koulunkäyntiin.

– Jos rahat eivät riitä koulumaksuihin, en pysty jatkamaan lukioon ja joudun palaamaan kotiin. Yritän opiskella niin hyvin kuin mahdollista, että saisin avustusta koulumaksuihin. Tukenani on vain tätini, mutta hänellä on 10 lasta, joten hän ei pysty rahoittamaan opiskelujani.

Milkan vierellä istuu 18-vuotias Brenda. Tyttöillä on mielessä sama kysymys: Millainen on kohtaloni? He nostavat toistamiseen esiin pelon siitä, että opiskeleminen tyssää varattomuuteen. Kouluttautuminen on heille kuin pelastusrengas – matkalippu inhimillisempään elämään.

– Opiskelemalla voin selvitä monista vaikeuksista, jotka uhkaavat minua juuri nyt. Jos pystyn kouluttautumaan, en ole enää niin haavoittuvaisessa asemassa, Brenda sanoo.

Hänkin on jo äiti. Kaksivuotiaasta taaperoa hoitaa lapsen isän äiti. Se on hyvin tyypillinen ratkaisu Kenian maaseudulla. Yleistä on myös se, että teinitytöt tulevat raskaaksi kuin huomaamatta. Heidän arkensa voi olla joillakin seuduilla erittäin turvatonta.

Milka ja Brenda tapaavat lapsiaan satunnaisesti koulun loma-aikoina. Ehkä jonakin päivänä he pystyvät tarjoamaan esikoisilleen hyvän koulutuksen ja eväät parempaan. Tavoitteet ainakin ovat korkealla, sillä molempien nuorten haaveena on lääkärin ammatti.

– Lääkärinä voin auttaa ihmisiä – ja erityisesti tyttöjä ja naisia, Milka kuiskaa. ■

Lopoyin turvatalon tyttöjä
Kenian Sookissa.

World Vision tukee turvataloja

Turvatalot ovat koulujen yhteyteen rakennettuja asuntoloita, joissa tytöt voivat asua turvassa lukukausien aikana.

Tytöt saavat turvatalossa tietoa koulutuksen tärkeydestä sekä silpomisen ja varhaisen avioliittojen vaikutuksesta tulevaisuuteen. Tytöille kerrotaan, että heillä on oikeus kieltäytyä silpomisesta ja avioliitosta.

World Visionin toiminta-alueella Kenian Sookissa erot tyttöjen ja poikien koulunkäynnissä ovat kaventuneet turvatalojen ansiosta. Nykyään yhä useampi tyttö valitsee koulun varhaisen avioliiton sijaan.

World Vision tukee turvatalojen toimintaa mm. rakennuttamalla ja kunnostamalla niitä. Järjestö tekee vaikuttamistyötä, jotta myös köyhimpien perheiden tytöt pystyisivät opiskelemaan.

Turvatalot ovat pysyneet auki Kenian Sookissa myös koronapandemian aikana. World Vision tekee kaikkensa suojellakseen haavoittuvimpia tyttöjä myös poikkeusaikana. ■

Kummien uusi Plus-palvelu käytössäsi

Plus-palvelussa näet kuvia ja videoita kummilapsestasi ja voit lähettää viestin lapselle.

Kirjaudu palveluun www.worldvision.fi/plus

”Tuli kyynleet silmiin, kun katselin kummityttöni kuvia uuden Plus-palvelun aikajanassa peräkkäin. En ollut tullut ajatelleeksi, kuinka muutaman vuoden kummiuden aikana kummilapseni on kasvanut hontelosta pikkutyöstä nuoreksi naiseksi. Uusi Plus-palvelu on todella voimakas elämys.” - Oona

TEKSTI **Tony Rinaudo**

Onko pandemia mahdollisuus valita vihreämpi tulevaisuus?

Kertoisitko minulle mihin suuntaan
täältä pitäisi lähteä?

Se riippuu aika paljon siitä mihin haluat mennä.

Ei sillä niin väliä...

Sitten on se ja sama mihin suuntaan menet.

Lewis Carroll,

Liisa Ihmemaassa (suomennos Tuomas Nevanlinna)

Toisin kuin **Lewis Carrollin** Liisa, suurin osa meistä välittää siitä, minne on menossa. Mutta liian usein kiire ja jatkuva häiriötekijöiden virta estävät meitä huomaamasta, minne oikeastaan olemme jo matkalla. Jos koronaviruksen vaatimasta eristäytymisestä haluaa hakea jotain hyvää, se voisi olla mahdollisuus pysähtyä miettimään, minne haluamme päätyä.

World Vision -työvuosieni aikana olen työskennellyt metsäkadosta, maaperän heikentymisestä ja ilmastonmuutoksen vaikutuksista kärsivien kyläyhteisöjen kanssa 26 eri maassa. Vedän usein työpajoja, joissa pyydän ihmisiä kuvailemaan, millaista elämä oli lapsena, millaista se on nyt ja mitä se on heidän omilla lapsillaan, jos mitään korjausliikkeitä ei tehdä.

Vastaukset ovat uskomattoman yhdenmukaisia. Yleensä ihmiset kuvailevat, kuinka sateet olivat ennen ennustettavampia ja luotettavampia, pel-

lot tuottivat riittävästi syötävää, purot virtasivat ympäri vuoden ja luonto oli monimuotoisempaa, kasveja ja eläimiä oli enemmän. Nykytilaa kuvataan usein surullisilla tarinoilla niukkuudesta, epäsuotuisasta ilmastosta ja köyhyydestä.

Tiedämme vastauksen

Kysyn, mitä tapahtuu tulevaisuudessa, jos emme tee mitään? Vastaukset ovat hätkähdyttäviä: ”Se on helvetti maan päällä; meidän on jätettävä kaikki tuttu ja rakas.”

Tämä harjoitus on tehokas työkalu, joka voi parhaimmillaan johtaa pohdintaan ja positiiviseen muutokseen. Ihmiset ovat järkyttyneitä: ”Ei, emme halua niin synkkää tulevaisuutta. Mitä voimme tehdä toisin?”

Entä me muut? Mihin me päädymme, jos jatkamme samaa toimintaamme koronaviruksen jälkeen, emmekä kohteile planeettaamme paremmin. Tiedämme kyllä vastauksen. Tiedämme

hyvin, mihin olemme menossa. Metsäpalot, kuivuuskaudet, yli miljoonaa lajia uhkaava sukupuutto ja uudet sairaudet ovat kaikki ennusmerkkejä tulevasta jos emme muuta käyttäytymistämme.

Vaikka kehittyneet maat pystyisivät sopeutumaan erilaisiin kriiseihin, maailman haavoittuvimmat ovat täysin valmistautumattomia tulevaan. World Vision arvioi, että yksin koronaviruskriisi asettaa yli 30 miljoonaa lasta hengenvaaraan pakolaisleireillä, slumeissa ja konfliktin keskellä.

Vihollinen muuttuu ystäväksi

World Vision on käynnistänyt globaalin avustusoperaation, jossa annetaan välitöntä hätäapua pandemiasta ja sen seurauksista kärsiville. Samaan aikaan teemme koko ajan töitä, jotta voimme poistaa köyhyyden ja haavoittuvuuden juurisyyt. Näitä ovat muun muassa metsien häviäminen, maaperän heikentyminen ja ilmastonmuutoksen aiheut-

KUVA: LAMBERT COLEMAN

Sarah Eige ja hänen tyttärensä Nawal, 17, mittaavat puun pituutta FMNR-metsitysprojektissa Somaliassa.

tamat haasteet. Autamme ihmisiä metsittämään ja pitämään metsät elossa sekä viljelemään kestäväällä tavalla.

Työpajoissani on kyse siitä, että vihollinen muuttuu ystäväksi. Puiden ja luonnon vihollisesta tulee luonnon ystävä. Koulutan ihmisiä siitä, että työskentelemällä luonnon kanssa sen sijaan, että tuhoaisi sitä, luonto vastaa kyllä tarpeisiimme. Kutsun tätä ”mielenmaiseman vihertymiseksi”. Samalla vihertyy oikea maisema.

Tämä historiallinen ajanjakso on todella pakottanut meidät pysähtymään – ja toivottavasti pohtimaan sitä, millä oikeastaan on merkitystä. Miksi emme nyt myös viherryttäisi omia ajatuksia? Miksi emme ryhtyisi tarvittaviin tekoihin, joilla hillitään ilmastonmuutosta, säilyttää ja palauttaa metsiä ja ekosys-

teemejä ja lopettaa ympäristön saastuttaminen?

Sillä jos emme käytä tätä tilaisuutta pohtia ja muuttua, edessämme on tulevaisuus, josta kirjailija Lewisin sanoin tulee ”omituisimmin omituisempaa”.

METSITYSMENETELMÄ

- Tony Rinaudo on kehittänyt ja levittänyt Farmer Managed Natural Regeneration -menetelmää, jossa metsitetään poikkeuksellisen edullisesti ja nopeasti kanto- ja juurivesoja hyödyntämällä.
- Rinaudo vastaanotti viime vuonna vaihtoehto-Nobeliksi kutsutun Right Livelihood -palkinnon vuosikymmenten työstä metsittämishankkeiden parissa kehitysmaissa.
- FMNR-menetelmää käytetään tällä hetkellä 25 maassa, myös suomalaisten tukemissa World Visionin hankkeissa ja ohjelmissa.

Olemme muutoksen velkaa itsellemme ja lapsillemme. ■

Kirjoittaja Tony Rinaudo työskentelee World Visionin luonnonvarasiantuntijana.

TEKSTI **Tiina Usvajoki**
KUVAT **Laura Oja**

Nämä lapset ansaitsevat parempaa

Korogochon slummin lapset opiskelevat parakissa, jonka olosuhteet ovat epäinhimilliset. – Luokassa on usein vaikea hengittää, Mitchell, Abdi ja Barack kertovat.

Mitchell, Abdi ja Barack toivovat pääsevänsä pian takaisin vanhaan kouluunsa.

Vanha koulu on remontissa. Opettaja Rosemary Nuru näyttää kattoa, joka on romahtamaisillaan.

Satakunta lasta istuu kiinni toisissaan ja toistaa kuuluvalla äänellä englanninkielisiä lauseita opettajansa perässä. **Rosemary Nuru** on toiminut opettajana Korogochon slummikoulussa yli 10 vuotta.

Hän ei säästele sanojaan.

– Olemme väliaikaisissa tiloissa, koska koulurakennus meni niin huonoon kuntoon. Katosta ja seinistä alkoi irtoilla palasia, ja lopulta katon todettiin olevan romahtamisvaarassa. Nyt lapset joutuvat opiskelemaan täällä parakissa epäinhimillisissä olosuhteissa. On ahdasta, koko rakennus vuotaa ja seinän takana on yleinen käymälä, josta valuu jätöksiä luokan lattialle.

Ruoka avainasemassa

Slummikoulun tärkeänä tehtävänä on ollut tarjota lapsille ruokaa. Parakeissa ei pystytäkään valmistamaan aamupuuroa,

Väliaikaisena koulurakennuksena on parakki, jonka sisään on ahdettu reilut 100 lasta.

joten koulusta katosi useita kymmeniä oppilaita heti väliaikaisiin tiloihin siirtymisen jälkeen.

– Sydämeni särkyy, kun ajattelen lapsia, jotka ovat olleet riippuvaisia aamupuurosta. Moni heistä etsii nyt aamupalansa jätteiden seasta, Nuru sanoo.

Slummikoulussa on oppilaita noin 250 ja opettajia yhdeksän. Henkilökunta ponnistelee pystyäkseen järjestämään lapsille pienen lounaan. Se on onnistuttu tarjoamaan vielä toistaiseksi

vanhan koulurakennuksen keittiössä.

– Lapset eivät tule kouluun, jos ruokaa ei ole tarjolla. Eiväthän he edes jaksaa opiskella, jos eivät saa ravintoa, Nuru toteaa.

”Meillä on upeita oppilaita”

Opettajat ja oppilaat odottavat kiihkeästi vanhan koulurakennuksen remontin valmistumista. Toiveena on saada vakavat puutteet korjattua, lisää tilaa ja ehkäpä jopa pieni leikkialue koulun ulkopuolelle.

Rosemary Nuru sanoo olevansa kiittollinen jokaisesta slummikoululle osoitetusta lahjoituksesta.

– Meillä on upeita ja fiksuja oppilaita, jotka ansaitsevat parempaa. Heillä on kaikki edellytykset opiskella, jos he vain saavat siihen inhimilliset puitteet. Monilla on vaikeuksia koulumaksuissa, mutta olemme pitäneet koulun ovia auki myös varattomille lapsille. Slummienkin lapsilla pitää olla oikeus oppimiseen ja toivon paremmasta tulevaisuudesta. ■

”On vaikea keskittyä”

Mitchell, 12, käy kuudetta luokaa slummikoulussa. Hän asuu kahdeksanvuotiaan siskonsa ja äitinsä kanssa läheisessä hökkelissä.

– Äidillä ei ole vakituista työtä, joten hänen on vaikea maksaa koulumaksujani. Rukoilen, että saan jatkaa opiskelua, sillä minusta on ihanaa oppia uusia asioita.

Mitchell kärsii päänsäryistä parakin huonon ilmanlaadun takia.

– Siellä on todella ahdasta. Istumme ihan kiinni toisissamme, ja usein on vaikea keskittyä.

Mitchellin koulupuvun hiha on ratkennut repaleiseksi. Hän sormeilee irronneita lankoja ja kertoo haaveilevansa yliopisto-opinnoista.

– Unelmissani ohjaan jonakin päivänä isoa lentokonetta. Haluaisin pilotiksi, jotta voisin katsoa maailmaa ylhäältä päin.

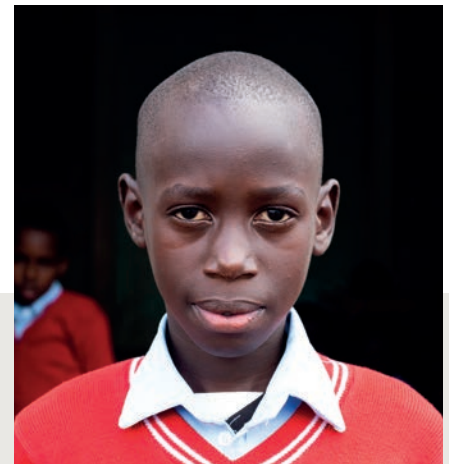
”Täällä on paljon huumeita”

Abi, 13, haluaisi isona lääkäriksi. Syykin on selvä.

– Lääkärinä voin auttaa slummin ihmisiä, erityisesti lapsia. Lisäksi haluaisin työskennellä huumeidenkäyttäjien parissa. Täällä slummissa on paljon huumeita.

Abdi asuu Korogochossa kahden veljensä kanssa. Äiti on pojan kertoman mukaan kateissa ja työtön isä piipahtelee silloin tällöin kotona. Abdi tulee joka päivä kouluun, sillä se on hänen turvapaikkansa.

– Tarvitsemme apua koulun remonttiin. Kun se on valmis, voimme opiskella pelkäämättä katon romahtamista.

”Koulurakennus on pahaksi terveydelle”

Barack, 12, kertoo, että hänen on vaikea hengittää väliaikaisessa parakkirakennuksessa.

– Koulu on pahaksi terveydelle. Haju on kauhea. Kun sataa, joudumme nostamaan jalat ylös, kun sade ja likavedet valuvat luokkamme lattialle.

Barackin perheeseen kuuluu aikuinen isovelji ja äiti. Rahaa koulumaksuihin ei ole, mutta koulu ei ole kääntänyt oppimishaluista poikaa pois.

Nuorukaisen haaveet ovat suuria. – Teen kaikkeni, että saan jatkaa opintoja ja valmistun jonakin päivänä kirurgiksi. Haluan auttaa sairaita vaikka ilmaiseksi. ■

”Haluan auttaa sairaita.”

KOROGOCHON SLUMMIKOULU

- Kenian pääkaupungin Nairobien itäosassa sijaitsee Korogochon slummi. Pienellä 1,5 neliökilometrin alueella asuu noin 200 000 ihmistä.
- Korogochon slummissa toimi aikoinaan paikallisten itseoppineiden kättilöiden ryhmä, joka auttoi äitejä kotisynnytyksissä ja huolehti hylätyistä ja orvoista lapsista.
- Kättilöt perustivat World Visionin tuella koulun, jossa orvot ja vähävaraiset lapset saavat oppituntien lisäksi turvaa, huolenpitoa ja ruokaa.
- Nykyään slummikoulussa on noin 250 oppilasta. Koulu on taloudellisissa vaikeuksissa puuttuvien koulumaksujen takia.
- Romahtamisvaarassa oleva koulurakennus on suljettu remontin ajaksi. Seinärakenteet ja katto vaativat pikaista korjausta. Lapset on siirretty opiskelemaan ahtaisiin parakeihin, joiden olosuhteet ovat epäinhimilliset.
- Koronavirusrajoitusten takia lapset ovat jääneet pois koulusta.

MONINKERTAISTA JUHLAILOSI

Merkkipäivä tulossa, mutta et toivo enää yhtään turhaa tavaraa? Perusta oma keräys ja auta pelastamaan huonokuntoinen Korogochon koulu Nairobien slummissa Keniassa. Korogochon koulu tarjoaa slummissa eläville orvoille ja vähävaraisille lapsille turvaa, huolenpitoa ja mahdollisuuden opiskella.

SÄÄLI EI AUTA. SINÄ VOIT AUTTAA.
AUTA KOROGOCHON SLUMMIN LAPSLIA OSOITTEESSA
OMAKERAYS.WORLDDIVISION.FI

TEKSIT **Jussi Laurikainen, Petra Matsi, Miikka Niskanen, Merja Tikkanen-Vilagi, Janika Valtari**

Näin suojelemme lapsia

Ohjelmatiimimme kertoo tässä jutussa, millaisia lastensuojelullisia haasteita heidän kohdealueillaan on.

Miikka Niskanen on humanitaarisen työn päällikkö ja vammaistyön asiantuntija. Kuvassa hän keskustelee Ugandan World Visionin asiantuntijan Echima Tituksen kanssa.

UGANDA | Tunnistamme järkkyneen mielen

Pakolaislapset ovat kokeneet asioita, jotka rikkovat lapsuuden. Ne rikkovat myös lapsen mielen. Paha olo näkyy lasten vetäytymisenä kontakteista, pysähtyneisyytenä ja ilottomuutena. Aivan erityisesti

tämä koskee eri tavoin vammaisia pakolaislapsia, joita vanhemmat usein häpeävät. World Visionin lastensuojelutyöntekijät Pohjois-Ugandan pakolaisleireillä osaavat tunnistaa lasten järkkyneen mielen. He

BUSIA | Huolehdimme katulapsista

Busia on pienehkö, mutta hyvin vilkas pikkukaupunki Ugandassa, aivan Kenian vasmaisella rajalla. Busiaan saapuu taukoamatta uusia ihmisiä etsimään onneaan. Ihmisten ja perheiden irrallisuus ja haasteet päästä kiinni leivänsyrjään johtavat helposti lapsien kaltoinkohteluun.

Busiassa on jonkin verran katulapsia. Heitä saatetaan värvätä esimerkiksi salakuljettajiksi. Nuoret tytöt saattavat joutua työskentelemään baareissa, joissa he ovat alttiita hyväksikäytölle.

World Vision vahvistaa lastensuojelurakenteita kouluttamalla viranomaisia ja kehittämällä viranomaisten ja muiden toimijoiden yhteistyötä. Käytännön tasolla autamme lapsia pois kadulta etsimällä sijaisperheitä.

Covid-19-viruksen takia koulut on suljettu ja kaikki turha liikkuminen on kielletty. Busian lapset ovat joutuneet viettämään pitkiä aikoja pienissä ja ahtaissa asunnoissa, usein hökkeleissä. ■

Jussi Laurikainen vastaa Ugandan ja Kenian ohjelmistamme.

kertovat vanhemmille lasten kannustamisen tärkeydestä ja kutsuvat vammaisia lapsia mukaan lapsiystävällisten tilojen toimintaan yhdessä muiden lasten kanssa. Bidibidin pakolaisleireillä on myös mahdollisuus ohjata lapsia heille suunnattuihin terapiapalveluihin.

Häpeilevistä vanhemmista on tullut vammaisten lastensa puolestapuhujia. Aikaisemmin kiusanneet toverit hakevat ja kuljettavat nyt vammaisen ystävänsä kodistaan mukaan lasten ohjelmiiin.

Ilmeettömiin kasvoin on tullut iloa. Pysähtyneisiin silmiin on tullut toivoa. ■

NAIROBI | Tuemme slummien lapsia

Heikko infrastruktuuri, ihmispaljous ja köyhyys tekevät slummeista vaarallisia paikkoja lapsille. Slummissa vietetty lapsuus näkyy nuorissa koulutuksen puutteena, päihteiden käyttönä sekä toivotomuutena.

Rohkaisemme Nairobien slummin nuoria uskomaan, että omaan elämään voi vaikuttaa. Nuoret saavat paremmat mahdollisuudet ammatti- ja yrittäjyysopintojen avulla. Päihderiippuvaiset nuoret ohjaamme vertaistukiryhmiin.

Koronaviruksen leviämistä slummeissa ei voi estää. Laajat perhekunnat asuvat lähekkäin, vettä ei aina ole eikä saippuaa tai suojavarusteisiin ole varaa. Hankalin tilanne on perheiden toimeentulon osalta. Katukauppiaat ja pyykkärit eivät voi työskennellä etänä. Ainoa sosiaaliturva on vähäiset säästöt, joiden käyttöä varjellaan. Monet perheet näkevätkin tällä hetkellä nälkää. ■

Janika Valtari vastaa Ruandan ohjelmasta sekä Nairobien slummin nuorisotyöllisyshankkeistamme.

KAMBODZA | Opetamme itsesuojelua

Kambodzan Santukissa moni vanhempi joutuu muuttamaan naapurimaihin töiden perässä. Lapset elävät usein ilman toista tai molempia vanhempia, muiden sukulaisten kasvattamina. Koulunkäynti kärsii, kun perheillä ei ole tarpeeksi rahaa koulutarvikkeisiin tai ravinteikkaaseen ruokaan. Lapset joutuvat väkivallan uhreiksi ja kokevat ruumiillista kuritusta sekä kotona että kouluissa.

Järjestämme koulutuksia väkivallattomasta kasvatuksesta. Lastensuojelutyöhön osallistuu myös paikallinen poliisi. Lapsia opastetaan oikeudesta ruumiilliseen koskemattomuuteen ja suojelemaan itseään. Tuemme haavoittuvimpien perheiden elinkeinoja, jotta vanhemmat jäisivät töihin omalle paikkakunnalle.

Kambodzassa koulut suljettiin koronaviruksen takia. Lapset joutuvat olemaan kaikki päivät kotona eivätkä pääse koontumaan lastenkerhoihin. Pidämme kuitenkin yhteyttä haavoittuvimpiin perheisiin. ■

Petra Matsi vastaa Kambodzan ohjelmastamme.

INTIA ja PERU | Torjumme häirintää ja väkivaltaa

Intian ohjelmistamme räikeimmät lastensuojelulliset ongelmat liittyvät usein yhteisöjen aikuisten liialliseen alkoholin käyttöön. Teini-ikäisten tyttöjen koulunkäyntiin sisältyy aivan erityisiä haasteita koulumatkan pituuden ja seksuaalisen häirinnän uhan vuoksi.

World Vision pyrkii ehkäisemään näitä ongelmia kouluttamalla yhteisöjen jäseniä tyttöjen turvallisen koulunkäynnin tärkeydestä ja alkoholismien haitoista. Tällä hetkellä ohjelmiamme koulut on suljettu koronan leviämisen vuoksi, eivätkä julkiset koulut ole valitettavasti pystyneet järjestämään koululaisilleen verkko-opetusta.

World Vision on tehnyt koronatyötä kouluttamalla ihmisiä ja jakamalla köyhimmille perheille ruoka-apua.

Perussa lapsiin ja nuoriin kohdistuva fyysinen ja psyykinen väkivalta ovat yhä isoja lastensuojelullisia ongelmia. Myös lastensuojelumekanismit ovat puutteellisia. World Vision kouluttaa opettajia, vanhempia ja yhteisöjen johtajia väkivallan haitallisista vaikutuksista ja edistää

väkivallattomien kasvatustietojen käyttöö.

Korona on sulkenut koulut, ja lapset viettävät nyt paljon aikaa perheidensä kanssa. Tämä on lisännyt lapsiin kohdistuvaa väkivaltaa. ■

Merja Tikkanen-Vilagi vastaa Intian ja Perun ohjelmistamme.

TEKSTI **Tarja Koljonen**

KUVAT **Pauliina Koponen, Sara Pihlaja,
Dani Tamminen**

Väkivalta siirtyy sukupolvelta toiselle

Kansanmurhan vaikutukset näkyvät yhä Kambodzassa. Perheväkivalta on yleistä, ja varsinkin maaseudulla iso osa tämän päivän lapsista kokee fyysistä väkivaltaa tai seksuaalista hyväksikäyttöä.

Järjestöjen ja koulujen työntekijät ovat huomanneet, että lapset ovat kova-kouraisia myös toisiaan kohtaan. Leikit päättyvät usein lyömiseen. Perheväkivalta on niin yleistä, että sitä yritet-

tiin vielä muutamia vuosia sitten suit-sia pääteiden varsilla yleisillä valistus-
tauluilla.

Tauluissa talon polttaminen sekä vaimon ja lasten hakkaaminen kiellet-

Kambodzassa ei ole vielä virallista lastensuojelua. Kehitysyhteistyöjärjestöt ovat ottaneet haltuunsa myös lastensuojelullista roolia.

tiin vetämällä ruksit kuvan päälle. Enää kylttejä ei ole, mutta väkivalta ei ole kadonnut mihinkään.

Maassa ei ole virallista lastensuojelua, eikä väärinkäytöksiä tilastoida. Kehitysyhteistyöjärjestöt ovat ottaneet haltuunsa myös lastensuojelulli-

Sokhouenin ei tarvitse enää lähteä peltotöiden vuoksi kotoa pois ja jättää lapsia yksin.

sia tehtäviä. Paikallisen World Visionin työntekijä **Sokhom Sat** jopa yöpyy perheissä, joissa väkivaltaa esiintyy.

– Kun asiasta keskustellaan ensimmäistä kertaa, he eivät välttämättä halua minua sinne yöksi. Kun luottamus herää, se yleensä onnistuu.

Sat kertoo olevansa joskus perheissä jopa useita öitä peräkkäin.

– Näin pystymme keskustelemaan asioista ja huomaamaan käytösmalleja, joihin pyrimme vaikuttamaan, Sat kertoo.

Ei roolimallia vanhemmuuteen

Monet pitävät perheväkivallan yhtenä syynä Kambodzan veristä historiaa. **Pol Potin** diktatuuria jatkoivat Vietnamin sota ja sisällissota, joka kesti 1990-luvulle saakka. Moni kärsii yhä sotatraumoista, eikä punakhmerien aikaa ole pystytty käsittelemään kansallisesti.

Pol Potin aikana lapset ja vanhemmat erotettiin toisistaan. Leireillä ja pakkotyössä ankaran kurin alla kasvaneet 1970-luvun lapset ovat nyt itse äitejä ja isiä, eikä heillä välttämättä ole minkäänlaista roolimallia oikeaan vanhemmuuteen.

Sai-pojan perheessä väkivalta on jatkunut vuosia. Perheen isän mielen-terveyttä hoidetaan, mutta silti lap-

set pelkäävät häntä ja roikkuvat kiinni äidissään.

– Mies sai sirpaleen päähänsä sodassa, ja se aiheuttaa kohtauksia. Hän joutui taistelemaan myös Pol Potin joukoissa. Meillä on hänelle lääkkeitä, mutta ne eivät aina auta, perheenäiti **Sokhouen**, 50, kertoo.

Perheenäidin unelma toteutui

Santukissa asuva Sokhouen on perheen ainoa elättäjä, sillä aviomiehestä ei ole töihin. Kun Sokhouenia pari vuotta sitten haastateltiin tähän samaiseen lehteen, hänen suurin unelmansa oli saada oma talo. Silloin hänen ei tarvitsisi lähteä kauas peltotöihin.

Nyt Sokhouenin unelmat ovat toteutuneet. World Visionin avulla Sokhouen sai siemeniä, taimia, kanaverkkoja ja pari kanaa. Hän alkoi kasvattaa pihallaan myyntiin yrttejä ja vihanneksia. Kanoilta sai kananmunia omaan käyttöön, mutta erityisen tuottoisaa on kasvattaa kananpoikia myyntiä varten.

Lopulta Sokhouen pystyi ostamaan omaksi sen maalattaisen pienen talon, jossa he siihen saakka olivat asuneet vuokralla.

Perheen isän väkivaltaiset kohtaukset jatkuvat, mutta enää Sokhouenin ei tarvitse lähteä peltotöiden vuoksi kotoa pois ja jättää lapsia yksin. Välillä hän tosin joutuu pakenemaan kolmen

Lastenkerhon lapset tuovat toivoa väkivallan kierteen katkaisemiseen.

LASTENKERHOSSA OPITAAN OMAN KEHON RAJAT

- World Vision on perustanut ohjelma-alueelleen Santukiin 29 lastenkerhoa. Ne ovat turvallisia paikkoja, joihin lapset voivat siirtyä koulupäivän jälkeen.
- Lapsille kerrotaan heidän oikeuksistaan ja opetetaan, että väkivalta ei ole koskaan oikea ratkaisu. Heille kerrotaan oman kehon rajoista, niistä alueista, joihin muut ihmiset eivät saa koskea.
- Lastenkerhoissa tehdään myös läksyjä koulupäivän jälkeen. Paikalla on ohjaaja, jolta lapset voivat kysyä neuvoa.
- Osa lapsista saa lastenkerhoissa opetusta viikonloppuisin, mikäli eivät pysty käymään koulua.
- Kummien tuella on iso merkitys lastenkerhojen jatkuvuudelle.

lapsensa kanssa läheiseen kirkkoon yöksi.

Sokhouenin omat pojat ovat nyt kuusi-, kahdeksan- ja kymmenvuotiaita. Millaisia unelmia äidillä on nyt, kun oma talo ja piha on saavutettu?

– Toivon, että lapset pystyisivät käymään koulua ja saisivat hyvät ammatit itselleen.

Lasten koulutuksen takia Sokhouen aikoo jaksaa vielä pitkään. Pihalle on suunnitteilla lisää viljelyksiä ja kanojakin voisi kasvattaa lisää. ■

TEKSTIT **Annette Gothóni, Jussi Laurikainen,**
Miikka Niskanen KUVA **Sara Pihlaja**

5 x pikku-uutisia

KESTÄVIÄ TULOKSIA UGANDASTA

Halusimme selvittää, kuinka kestäviä työmme tulokset ovat Kituntun alueella Ugandassa, jossa toteutimme aluekehitys-ohjelman vuosina 1997–2010. Annoimme selvitystyön riippumattomalle arvioijalle.

Asukkaille tehty kysely osoitti, että vanhemmista suurin osa (90%) on hyvin perillä lapsille kuuluvista oikeuksista, kuten oikeudesta koulutukseen. Monilla vanhemmista on aikoinaan ollut suomalainen kummi, joten kummien tuella on ollut pysyvää vaikutusta.

Nykyään käytännössä kaikki odottavat äidit (98%) käyvät neuvolassa ennen synnytystä ja hyvin suuri osa (86%) synnyttää terveysklinikalla. Kituntun ohjelman aikana äitiysterveysessä saatiin aikaan suuria parannuksia, jotka ovat johtaneet pysyviin muutoksiin. ■

ALOITIMME UUDESSA KOhteessa

Aloitimme viime vuoden lopulla uuden aluekehitysohjelman Lalogi-Lakwanan alueella Ugandan pohjoisosassa. Alue kuuluu maan köyhimpiin osiin, sillä se kärsi vuosikautia hallitusta vastaan taistelleen kapinallisuuden terrorista. Paikallisilla ihmisillä on paljon mielenterveysongelmia.

Lalogi-Lakwanassa ihmiset saavat elantonsa karjankasvatuksesta ja pienviljelystä, joka on täysin riippuvaista yhä epävarmimmiksi käyvistä sateista. Alueen infrastruktuuri on heikkoa. Haasteet näkyvät selvästi lasten hyvinvoinnissa. Suurin osa on aliravittuja, harva saa kaikki tarvittavat rokotteet ja matkat terveysasemille ovat pitkiä. Myös kouluun on pitkä matka, eivätkä kaikki vanhemmat pidä etenkin tyttöjen opiskelua tarpeellisenä. Lapsiavio-
liitot ja teiniraskaudet ovat yleisiä. ■

Äideistä jopa 86 prosenttia synnyttää terveysklinikalla Kituntussa Ugandassa. Työstämme on jäänyt pysyviä muutoksia.

BURUNDI KUMPPANIMAAXSI

Burundi on Suomen World Visionin uusi kumppanimaa. Olemme aloittaneet siellä ulkoministeriön rahoituksella vuoden mittaisen humanitaarisen projektin, jossa parannamme puhtaan veden ja sanitaat-ion saatavuutta Musasan pakolaisleirillä.

Erityisesti huomioimme vammaiset pakolaiset. Apu tavoittaa 10 000 ihmistä. Suunnittelemme myös kehitysyhteistyö-ohjelman käynnistämistä tässä pienessä ja köyhässä Keski-Afrikan maassa, jossa asuu alle 12 miljoonaa ihmistä. ■

TULVA-APUA LAOSISSA

Trooppiset myrskyt Podul ja Kajiki tuhosi-
vat maanviljelijöiden sadot ja saastuttivat
käyttöveden Kaakkois-Aasiassa sijaitsevan
Laosin eteläosissa syksyllä 2019.

Laosin World Vision ja Pelastakaa lap-
set saivat Euroopan Unionilta (ECHO)
kiireellistä rahoitusta myrskyistä kärsinein-
den auttamiseksi. Suomen World Vision
oli mukana World Vision -tukitoimistona.

World Visionin kautta 700 perhettä
sai käyttöönsä vedenpuhdistimen sekä
suoraa raha-apua ruokaturvan vahvista-
miseksi. ■

ÄITIYSPAKKAUKSIA SOMALIAAN

Palasimme Somaliaan lähes 10 vuoden
tauon jälkeen. Keskitymme Puntlandissa
silpomisen vastaiseen projektiin. Sen lisäk-
si jaamme 1 000 äitiyspakkausta yhdessä
Logonet-yrityksen kanssa.

Pakkauksen avulla kannustamme odot-
tavia äitejä käymään raskausaikana neu-
volassa ja synnyttämään kodin sijasta ter-
veysasemalla. Äitiyspakkaus sisältää muun
muassa synnytyksessä tarvittavia steriilejä
välineitä, kantoliinan, moskiittoverkon sekä
vauvanvaatteita. ■

KUVA DANITAMINEN

Suomen World Vision suojelee kehitysmaiden lapsia ja puolustaa heidän oikeuksiaan. Työmme lähtökohta on kristillinen lähimmäisenrakkaus. Autamme siellä, missä tarve on suurin uskoon, etniseen taustaan tai poliittiseen vakaumukseen katsomatta.

Meillä on suomalaisten rahoittamia kehitysyhteistyökohteita useissa eri maissa.

Tavoitteenamme on muuttaa kaikkein heikoimmassa asemassa olevien lasten elämää pysyvästi.

Olemme ulkoministeriön kumppanuusjärjestö ja itsenäinen osa kansainvälistä World Vision -verkostoa. Kansainvälisesti World Visionin avun piirissä on yli 100 miljoonaa ihmistä. Järjestö toimii lähes 100 maassa. ■

Suomen World Vision maailmalla

World Vision
LASTEN SUOJELIJA

KODIN TURVASTA PAKOLAISLEIRILLE

Kuukausilahjoittajana autat maailman vaarallisimmissa paikoissa eläviä lapsia selviytymään, toipumaan ja rakentamaan paremman tulevaisuuden. Lahjoituksellasi tuet sodan jalkoihin jääneitä, lapsisotilaiksi pakotettuja ja jengisotien keskellä eläviä lapsia. Autat lapsia luonnonkatastrofien keskellä, estät tyttöjen sukuelinten silpomista ja tuet katulapsia kohti parempaa elämää. Ryhdy kuukausilahjoittajaksi alk. 10 €/kk osoitteessa worldvision.fi/kuukausilahjoitus.

SÄÄLI EI AUTA. SINÄ VOIT AUTTAA.

RYHDY KUUKAUSILAHJOITTAJAKSI OSOITTEESSA

WORLDVISION.FI/KUUKAUSILAHJOITUS